

מסורת הש"ס

(4) מדות פ"ד מ"ז, (5) קטן
(6, 7) כ"ה (להלן, ד) כ"ה:
לשנן ולשנן

תורה אור השלם

1 והציע התחנה המש
באמה רחבה והתחנה ש
באמה רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה כי
מגרשת נתן לבית קביב
חוצה לביתו אחו בקירות
הבית: מליכס א ו
2 והצלעות צלע אל צלע
שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקר אשר לבית
לצלעות קביב לקרות
אחרים ולא יהיו אחרים
בקר הבית: ויזקאל מא ו
3 והתא קנה אחד ארך
וקנה אחד רחב וכן
התא מש אמת וכן
השער מאצל אולם השער
מהבית קנה אחר:
ויזקאל מ ז

גליון הש"ס

מתני' לא מכר יציע עי
ככאל"ש כפי מדרש דף ט
ע"ד ד"ה ומכ"ס:

מוסף תוספות

א. ואלו הם הדאי
היציעים הסובבים להיכל
משלש צדדים וכן היו
שלשים ושלש כדאינתא
במסכת מדות (פ"ד מ"א).
יטע"א. ב. [פי' כותל
ההיכל שפספסי בין
ההיכל ותא, וכותל התא
[פ"ג מפספסי בין הדי
רשות הרבים. ד' למה.
ג. עשורי כותל ההיכל
לא היה שיהי בכל המינח
שאם כן היו צריכות לנקב
החומה לחיוב בת ראישי
הקורות של התא וזה לא
רצו לעשות פן ייקברו. מוט'
ויזמ"ג. א. וכותל התא'
אמת ומוצאה. ט.
ו. שהיה מגרע חצי אמה
מכל כותל. ט. ו. ודיהו
אריך המגרת הראשונה
היא שב המגרת השניה
ארכה שבעה. ט.

רבינו גרשום

המובר את הבית. סתם:
יציע מפרש בגמ' שהיא
פתוחה לתוכו. דמיה דחייבה
כיון דתשמישו בבית מכור
אפי"ה אינו מכור: בומן שיש
לו מעקה גבוה פ' פסחים.
דבר חשוב בפני עצמו לא
מכור. וכן היו רגילין שיש
משמשין בנגדיתן: אפתא
הדבא הו' עליה ולא כהותא
אפתא דסוף חוקת הבתים:
ברקא חלילה. הוא פרוודין
שנושנין בפני הבית ולעוין
פירושי"א: מ"ד אפתא. א

מובר אפי"ה שפתחו לבית כל
חלילה. לא מידבנא דחייבא: ג.
שינו ושלשית יו על בבו. ו
היתה חשב באמה רחבה וכנס
ומנו למעלה כנגד יציע החיכונה
כנס באמה רחבה וכתב אמה
החיכונה של תיכון
הייתה שפתחו בחיבה
החייבית איהו היתה שפתחו
והשלישית הייתה שפתחו

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא סא.

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"כ"ה מהל'
מכירה ה' א סמנ עיין
פנ טוש"ט מ"מ סי ר"ד
ס"ק פ':
ב ב ג מ"י ט' ה' ג'
טוש"ט ט' ס"ק פ':
ג ד ה מ"י ט' ה' ג'
טוש"ט ט' ס"ק פ':

המוכר את הבית. מני רב יוסף ג' שמות יש לה יציע ללע ותא.
לייע דקרא קאי דייע דמתני' כבר פירש רב יוסף גופיה
דהו בדקא חלילה ולייע דבמ"ק לא מלינו בשום מקום שהיה עשוי מנין
חלונות: **והצלעות צ"ע א"צ**. וכמי זבאי קרא ולא
(ט) היו אוחזים בקירות הבית וזקרא

בגמרא מפרש. ואינו בכלל
צית אע"פ שפחות היציע לתוכו של צית לחיבה למימר
דכיון דתשמישו לצית מכרו עם הבית אפי"ה אינו מכור: ולא אם
החדר. אע"פ שהוא לפניו מן הבית ופתחו לתוכו ודרימסו לצית

המוכר את הבית *לא מכר יציע ואע"פ
שהיא פתוחה לתוכו יולא את
החדר שלפנים הימנו יולא את הגג בומן שיש
לו מעקה גבוה עשרה טפחים ר' יהודה אומר
אם יש לו צורת פתח אע"פ שאינו גבוה י'
טפחים אינו מכור: **גמ'** מאי יציע הכא
תרגימו אפתא רב יוסף אמר יבדקא חלילה
למאן דאמר אפתא לא מזדבנא כ"ש בדקא
חלילה לא מזדבנא למ"ד בדקא חלילה אבל
אפתא מזדבנא תאני רב יוסף שלש שמות
יש לו יציע צלע תא יציע דכתיב י היציע
התחתונה חמש באמה רחבה צלע דכתיב
² והצלעות צלע אל צלע שלש ושלושים
פעמים תא דכתיב ³ והתא קנה אחד אורך
וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות ואי
בעית אימא מהכא ⁶ כותל ההיכל שש והתא
שש כותל התא חמש אמר מר זוטרא יהוהו
דהו ארבע אמות אמר ליה רבינא למר זוטרא
לדיך דאמרת עד דהו ארבע אמות אלא
ה' אי הו ארבע אמות אין אי לא לא הכי
השתא התם הא תשמישתא לחוד והא
תשמישתא לחוד הכא אידי ואידי חדא
תשמישתא היא אי הו ד' אמות חשיב ואי
לא לא חשיב: ולא את החדר שלפנים הימנו:
השתא יציע לא מיוזבן חדר מביעיאי
לא

המוכר את הבית *לא מכר יציע ואע"פ
שהיא פתוחה לתוכו יולא את
החדר שלפנים הימנו יולא את הגג בומן שיש
לו מעקה גבוה עשרה טפחים ר' יהודה אומר
אם יש לו צורת פתח אע"פ שאינו גבוה י'
טפחים אינו מכור: **גמ'** מאי יציע הכא
תרגימו אפתא רב יוסף אמר יבדקא חלילה
למאן דאמר אפתא לא מזדבנא כ"ש בדקא
חלילה לא מזדבנא למ"ד בדקא חלילה אבל
אפתא מזדבנא תאני רב יוסף שלש שמות
יש לו יציע צלע תא יציע דכתיב י היציע
התחתונה חמש באמה רחבה צלע דכתיב
² והצלעות צלע אל צלע שלש ושלושים
פעמים תא דכתיב ³ והתא קנה אחד אורך
וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות ואי
בעית אימא מהכא ⁶ כותל ההיכל שש והתא
שש כותל התא חמש אמר מר זוטרא יהוהו
דהו ארבע אמות אמר ליה רבינא למר זוטרא
לדיך דאמרת עד דהו ארבע אמות אלא
ה' אי הו ארבע אמות אין אי לא לא הכי
השתא התם הא תשמישתא לחוד והא
תשמישתא לחוד הכא אידי ואידי חדא
תשמישתא היא אי הו ד' אמות חשיב ואי
לא לא חשיב: ולא את החדר שלפנים הימנו:
השתא יציע לא מיוזבן חדר מביעיאי
לא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מד
וכו יציע ששמישו דומה
לצל בית: (ב) תוס' ד"ה
ולשנתו (ג) ולא יהו
אחרים בקירות הבית:
(ג) ד"ה ופיעית וכו' ועוד
לקרא דהכי מקשה צ"ק
דקדושין:

לעו רש"י

אפתמ"ן [אפנינטי"ן].
מבנה נמוך מאד:
בית או כבדיו.
לדר"ש [לוי"ש]. צ"ח.

מוסף רש"י

היציע התחתונה חמש
באמה רחבה. והמיונה
שש באמה רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה, למע,
כי מגרשת נתן לבית קביב
חוצה, קומת התא חמש
אמות ושבעה כותל ההיכל
חמש אמות גורע תא עיני
וכנס זו אמה לפנים הבית
על אמה ניסבא דרשי
קורות גג עליהם תא, שהיא
נקראת לתמיכה, ושבעה
עשר כנס אמה להניח
בחוץ קורות עליהם האמצעים,
שהיא קרקע העליונה, נמצאת
למטה רחבה מן התחתונה
אמה, והעליונה רחבה מן
התחתונה אמה (מ"ב ט' ז).
והיציעות צלע אל צלע.
תא אל תא ועל תא
[ויזקאל טו ז]. והתא הוא
יציע שקורות צלעו לגמ'
שם [ז], ולא הבור ואל
ההודות. המוכר את הבית
לא מכל את הבור שבה לא אם
היה, צור המכירה ללא צינן
מלפני, דות צנינן [מ"ב ט'
ז]. אף על פי שבתב לו
ועוקא ורומא. כדאוקמת
רב דמי כנמלא [קמ"ט ט.].
דעומקא ורומא כנמלא לא
קני וואהי עומקא ורומא
למיקני צור ורות טשמישין
מלוק מן היציע, שלעו עשוי
אלא לשאר ממנו מים [קמ"ט
ט.]. וכע"ז [קמ"ט קמ"ח].

צין צשלשה כותלי התא והמגרעת היתה חצי אמה מכל כד והיתה כותל
ההיכל מלמטה שש ומחמ"ה ² וכנגד המיכונה שיה והשתא ניחא דכל התאים
היו מרוכזים התחתונה חמש על חמש והמיונה שש על שש והעליונה
שבע על שבע והא דתנן כנמ' מדות (פ"ד מ"ז) התחתונה רחבה ה'
ורוצד שש האמצעים שש ורוצד שבע המגרעת קרי רוצד' לפי
שהוא כעין שורה צולמת דרוצד היינו שורה כדתנן במסכת
תמיד (פ"ה מ"ה) צית גדול היה ומוקף רוצד של לצנ ומפרש בגמ'
דהיינו אלעטוותא ועוד יש לפרש דצצית שני היתה יציע התחתונה
שש והיה חלוק מצית ראשון כמו שמוניו שחלוקין תאים שלעמד
צמשקן דיחוקאל צצית דכתיב התם ורוצד הצלע ד' אמות ה"נ שמא
כך היו חלוקין מצית ראשון ומצינא למימר דחשיב ספיר מלמטה:
לא

רבינו גרשום

היינו כי מגרעות היינו
כניסות לבתי אחו בקירות
הבית כדי שלא יהיו צריכין
לנקוב הכותל שבביל הנחת
הקורות שלא יהא הכותל
כלומר בין
תא לתא ה' אמות: ואיבעית אימא מהכא. מצי ליקי דתא היינו יציע של אחר הבית דקא חשיב במדות דכותל וכו' ויהא
שינו היינו יציע: אמר מר זוטרא. היכי אמרי' מכי את הבית חתם דלא מכי את היציע והוא הוריא יציע ד' אמות ברוחב דבית
חשוב בפני עצמו הוא: ה'. צור דרות אי הו' ד' רוחב אין מצורין אל לא לא הוא בור לא הו' ד' אמות רוחב: דבית
לחוד הוא שחולטין בו ושוכבין בו ובזר דרות עומדין לתמיכה אחר משה"א פחות מדי' אמות לא מכר אבל הכי בית יציע
אידי ואידי חמש מקום דירה. הלכך אי הו' ד' אמות חשוב הוא לעצמו ולא מכר יציע: אפתא חלילה. וכן ה' אמות. וליכי
הוא אמת לא מזדבנא. חדר בפני עצמו דלאו תשמיש בית הוא אלא ליישן בו או להציע בו הפסגים רצ"ג דמדבין:

בדקא חלילה לבית כל שכן
חלילה. לא מידבנא דחייבא: ג.
שינו ושלשית יו על בבו. ו
היתה חשב באמה רחבה וכנס
ומנו למעלה כנגד יציע החיכונה
כנס באמה רחבה וכתב אמה
החייבית איהו היתה שפתחו
והשלישית הייתה שפתחו